

ՈՒՄՈՒՐԸ ԲՈԼԻԹԻԳԸՅՅԷ ՎԷ ՄԷՎԱՏՏԸ ՍԱԹԻՐԷ

Վէ պէհէր նիւսիսի
40 ար բարաեա սաթը
Լըր :

Մէքթուպ վէ սայիբէ
Գալաթաա Բէնէճէմակի
Բազարընտա վազը Ն. 41
Իբսի խանընտա Կարա-
պետ Գ. Փանոսեան իսմի-
նէ կէօնտէրիլէճէ տիր :

ԱԼԱՅՐԱՆԿԱ ՓԵՏՐՎԱՐ 4 ՆՅԻՄԵՐՈ 2432

Պատշէ գարուն

Իրուսիանըն հէթմիդէ Ագատէմիաւոր
էն միւթէպէր հէթմիդէր, վէ ումումէն
ափֆէյի հէթմիդէ Ագատէմիաւարը
արաֆըրտան Թահսին օրլանուզ օրն
գէրիւր Լիջ Սոհեուու իսթիմալ իտէ-
ն երգլիւնտէ վէ չէթրինտնէ նէ գըրը
նէթէյտա օրլը, նէ երգլի կիւնէշ-
ն հանար վէ նէ տէ պօրուուշլը, Կէ-
թ գատընլար վէ կէրէթ էրէթէրին
նէնէ պէնազլըզ վէրտիլթոնէ պաղգա
րէյի եումուշատան մէզըիւր սուեու
ւզվէթինի Թէշըրլպէ իլ Թանըմըշլար
ըր, Մէզըիւր Լիջ Սոհեու, հալընըզ
արաթտա հիւրէթ Գալտըրըրտան 88
իլ միւրազգաւմ Մ. Վէլիշ գում-
անեաւընը մաղաղաքանտ սաթըրը

1872 U. A.

չովը վառուած են: Կը խորհուած էր
կորեոր հաստատութիւն մը: Վարժա-
րան մը՝ որ ընկճեալ և լքեալ սեռի մը
լոյս մասակարարելու և զայն իւր ար-
ժանաւոր բարձրութեան մէջ դնելու
պաշտօնն ունի: Վարժարան մը՝ յո-
րում իգական սեռի, մարդկութեան
այս կարեւոր տարեր, միտքն ու հոգին
կը կ'զմուխն և կը զարգանան, և ուս-
կից դուրս ապագայ սերնդեան մը
բախտը կ'սպասէ: Տեւրք և Տիկ
նայք, ստուգիւ իրաւունք ունիք դըպ-
րոցը ապագայի մը որոնք նկատե-
լու, նա մանաւանդ իգական սեռի
կրթութեան յատկացեալ վարժարան
մը: Վասն զի ժողովուրդներու ապա-
գայն վարժարանի մը յարկաց ներքեւ
կը սնանի, և այն կը լայն ինչ որ դըպ-
րոցը կընէ զայն: Դըպրոց այն վսեմ
ձուլարանն է՝ յորում ազգերը կը ձուլ-
ուին, և այն աւագանն մկրտութեան
յորում նոքա իրենց դրոշմը կ'ընդու-
նին, ազնուական կամ գնուած: Սե-
կամ փոքր, լուսաւոր կամ խաւտրին:
Անոր համար անշուշտ դաստիարակ-
ութեան խնդիրը քաղաքակրթեալ
աշխարհը յուզող խնդիրներէն մեծա-
գոյնն է: Եւ անոր համար անշուշտ լու-
սաւոր ազգեր իւրեանց գահուն հի-
մունքն հաստատելէ յաւա՞լ՝ դպրոց-
ներու հիմունքը ձգել կը փութան,
քանզի նոյն իսկ իրենց գահուն զօ-
րութիւնը և հաստատութիւնը վար-
ժարանաց թուոյն և կատարելութեան
նը մէջ կը փնտռեն: Վասն զի մարդ-
կութիւնը հասկցած է որ անկարելի է
իրեն՝ յաւա՞լ աւելի դէպքի կատարելու-
թիւնն ու երանութիւնն՝ առանց առաջ-
նորդ ունենալու: Իրեն գիտութեան
լահը. թէ գիտութիւնն է իւր մեծա-
գոյն զօրութիւնը, այն ոյժը՝ որ ամեն
այլ զօրութիւն կը հպատակեցնէ իրեն
և որ զմարդն անէր կ'ընէ բնութեան
կարողութեանց և գաղտնեաց: Այո՛,
առայս աշխիւ ու փրկւէտ նպատակն
կը ձգտին քաղաքակրթեալ ազգաց
ամեն ճգնաժամ, դպրոց, մամուլ, լսու-
թան, թատրոն, ամենքն ալ մարդկա-
յին համայն դասուց վրայ լոյս սրփ-
ւելու համար վառաւած ջահեր են,
ամենքն ալ մարդկային մասց խաւ-
րը փարատելու և ճշմարտին, գեպնց
կին ու բարեւոյն նշոյններով մարդկա-
յին հոգին ողորդելու, լուսաւորելու և
բարձրացնելու պաշտօնն ունին: Վայ
այն ժողովրդաց՝ որ տակաւին ագի-
տութեան խաւտրին մէջ իրենց գիտ-
իւր անփութութեան բարձր վրայ դը-
րած՝ կը խորդան: Եւ անշուշտ կորստեան
մէջն մէջ պիտի տրինան: Վասն զի,
մարդկութիւնը կը յաւա՞լէ հսկայա-
քայլ, և յաւա՞լ գիտութիւնը չկատար-
եալ ժողովուրդ մը կը գտնէ իւր քայ-
լից տակ ի քուն: Կը լոխէ և կ'անցնի:
Եւ անշուշտ գիտութիւնը արօր ազգաց և
ժողովրդաց համար մահու և կենաց
խնդիրն է: Եւ անշուշտ կամ կորսուի
չի՞ք միջոց, Բայց յաւա՞լ գիտութիւնը
մեծ ջանից և զոհողութեանց գինն է,
և ջանք մը՝ որ չքաղաքակրթի կը լը-
քանի, և եւանդ մը որ ուր զայն արժե-
քող նիւթը կը պակսի, կը չի յիշնի:

Ահա՛ ասոր համար յաւա՞լ գիտու-
թեան անհրաժեշտ պայմաններէն մին
ալ, անոր անխնայ տարազ ոյժն,
քաղաքակրթիւնն է: Խրախոյսը, կը-
նայ ըստիւ, մեծագործութիւններ կը-
նէ, և ո՛ւր որ այն կը պակսի, հոն-
ճարը կը ցամաքի իբրեւ տուն կ'մը անսը-
նունգ, արիւթիւնը կը լքի և կ'իյնայ
անզոր իբրեւ անթիւ արծիւ մը, թիւ

կը պակսի անոր ի բարձունս հալածե-
ւելու ու երկնից գաղտնիքը կորցնու-
համար, այդ թիւն քաղաքակրթիւնն է:
Ձինւորը՝ որ կը մարտնչի, իրբիրեն
քաղաքի չունենայ դրոշուն փառքը և
պակը՝ զոր հայրենիք պատրաստ կը
բանէ իւր յաղթական ճակատուն,
ինչպէս կ'ընայ այն քաղաքիւն հը-
րաշնորհ գործիչ: Մեր ազգն ալ պա-
տերազմ մ'ունի, Տեւրք, պատերազ
մելու, պատերազմաց մեծագոյնն ու
սրբազնագոյնը, այն է լուսոյ պատե-
րազմն խաւտրին դէմ:

Այս ճակատուն մէջ մրցող շահա-
տակը եթէ չքաղաքի, պէտք է հը-
րաշնորհ փրկութեան և վերանորո-
գութեան ամեն յոյսէ, պէտք է հրա-
ժարիլ ապրիլ ուղիքէ: Ո՛հ, եղբւր
ազգի՛ն՝ յորում նորա բարեւոյն անձը-
ւէր հոգին սառն անտարբերութիւն,
ժողը և ազգերախաւքի միայն կը
գտնէ իւր շուրջը, յորում չեն հասկը-
նար հանճարը, յորում ճշմարտութիւ-
նը անապատին մէջ հնչուած ձայն մը
կը մնայ, և յորում ձայնը որ յաւա՞լ
կը գոչէ՝ անտարբերութեան վհին մէջ
կը գործի ամենց արձագանք մը դու-
րանցանելու:

Մեծ էք դուք, Աշխիւ հանդիսա-
կանք, լուսոյ կարեւորութիւնը ճանչ-
նալով և քաղաքակրթեան պիտոյքը,
խրախուսիչ ձեռք մը կուգաք կարկա-
սել այն անձին՝ որ ազգային յաւա-
լ գիտութեան անձնուէր շահատակ
մէ՛ք ձեր մէջ, ինչ քաղցր միտքարու-
թիւն և ինչ յուսալից նշան ապագային
համար, իցիւ ձեր ազնիւ օրինակն ա-
մեն անգլ հեւեղներ ունենալ, այն
ասան և միայն այն ասան յաւա՞լ գի-
տութիւնը կ'երգանանայ մեզ համար
և ազգը քաղաքակրթութեան փր-
կուէտ ուղւալն մէջ հաստատուն քայ-
լի կ'սկսի անունը:

Դոմին Գարբիէլեան
Աշակերտուհի Ագա. վրժնի:

Աշխիւ հանդիսականք:

Այս գիշեր ժողովելով այս յարկիս
ու՛ր վարժարանի մը յաւա՞լ գիտու-
թեան նպատակու ազնիւ նպատակաւ,
մեծ գաղափարի մը շահատակները կը
հանդիսանաք: Ձեր լուսաւոր մտաց
մէջ՝ հայ ժողովրդեան փրկութիւնը
դպրոցներէ կ'ախել տեսնելով և ման-
կութեան կրթութեան բարեբար ձեռք
մը կ'արկուելու փութալով, նոր ու
փայլուն վիպութիւն մը կուտաք բար-
ձր ճշմարտութեան մը որ դարեւրո-
ցաւագին վարձերու արդիւնքն է և
որ մարդկային քաղաքակրթութեան
ամենէն փառաւոր յաղթանակն է:
Այն է թէ ժողովուրդներու իրական
մեծութիւնը իրենց. բարոյական ու-
ժոյն և զօրութեան մէջ է, և թէ, ինչ-
պէս Պ. Գոնը ըսած է, գիտութիւնը
զօրութիւնն է: Գոնի՛ միտքարիչ է,
Տեւրք և Տիկնայք, երբ ժողովուրդ
մը լուսոյ և գիտութեան սւտոյն վրայ
հաստատուն հաստաքի մը յաւա՞լ գի-
տութիւնը գրեւական մը կ'ընծայէ, և քա-
նի՛ յուսալից այն ազգին ապագայն
որ, սթափած հուսկ ուրեմն այն մա-
հազուն թմրութիւնէ՛ն յորում կը խոր-
դայր դարերէ ի վեր՝ կորստեան ան-
դունդին եզերց վրայ, զոյս՝ կ'աղա-
ղակէ և գիտութեան, ազգերու այս
բարոյական զօրութեան մէջ, իւր աը-
կարութեան նեցուկը և իր վերականգ-
ման միջոցը կը փնտռէ:

Ստուգիւ, խախտանութիւնը փի-
զիգական ուժոյ առաւելութիւնն ա-
նանց սեպհականելով և զմարդն ա-

նոնց իրստ մեծագոյն մասէն մարմա-
պէս յոյժ ակար ու անգէն ստեղծե-
լով, առաջին օրէն ըսած է իրեն թէ
իւր բոլոր մեծութիւնը իւր բարոյա-
կան կարողութեանց մէջ կը կայանայ,
և թէ անոնց զարգացումը միայն պի-
տի կ'ընայ իրացնել այն երանութեան
և կատարելութեան իտեալն սրու հաս-
նելու սահմանաւ: Եւ իւր առաջին օ-
րէն, հոն է միայն մարդկային սեռին
բարձրութեան և զօրութեան՝ քաղա-
նիքը, և անոյ՛ վայն ակար ու անգէն
էակը արարչութեան թագաւորը պի-
տի ըլլար և բնութեան բոլոր զօրու-
թիւնքն պիտի հպատակեցնել իրեն և
իւր պիտոյից ու կամաց հլու գործի-
ներն ընէր. անով, իւր առաջին ժո-
ման մերկ, անգէն, օդոյ արկածից և
գազանաց կատաղութեան դէմ ան-
պատասխար իւր սնունդը անտառին
ժառերէն միայն սպասող մարդն ալ
սոր մէջ ժամու մէջ շախարհի մէկ ծայ-
րէն միւսը կ'ընթանայ, ծովուց խո-
րութեանց մէջ սուզելով՝ անդէպոյ յա-
տակը կը զննէ, և օդոց գաւառներուն
մէջ աւանալով՝ հպարտ արծուոյն թռի-
չը կը ծաղրէ:

Բայց մարդկութիւնն քաղաքակրթ-
ութեան այս իյեալին հասնելու հա-
մար շատ դժուարին ու տաժանալից
ճամբայ մ'ըլած է, և տակաւին յոյժ
հեռի է իւր ուղւոյն վտանգէն. բայց
վերջապէս գտած է իւր քաղցր առաջ
նորդ շահը և գիտէ թէ որով պէտք է
հետեւիլ տակաւ մտանալու համար այն
կատարելութեան ու երջանկութեան
նպատակին՝ սր իւր ըզնից ու ձգտանց
մշտօրեաց առաւելոյն է: Մինչև որ
բաւական իմաստուն ելած է ճանչնա-
լու համար իւր իրական զօրութեան
աղբիւրը, ընդ երկրոր ամեն մեծու-
թիւն նիւթական ուժոյ և նիւթոյ ա-
ռաւելութեան վրայ նկատած է:

Ընդ երկրոր մարդը իւր բազկին վրայ
պանծացած և իւր ազնուականութիւ-
նը իւր սրոյն ծայրը դրած է. ընդ եր-
կր թշուառ մարդկութիւնը ծունը
դրած է անասական ուժոյ դիմացը և
խուսկ ծխած անոյ՛ ուղի՛ն որ ամենէն
աւելի մարդ սպաննելու չափ հզօր էր.
ընդ երկրոր աշխարհակալութեան փա-
քը երկնից տակ ամենէն վսեմ բանը և
աշխարհակալը, գաղափարն ուժոյ
այդ ահեղ անձնաւորութիւնը, ամե-
նէն մեծ մարդիկը նկատուեցան:

Արեւն և կատարածոց դարեր՝ յորս
ազգերն, սին ու վարկեական փառքի
մը հեռամուտ, միմեանց կործանման
ու ակերից մէջ իրենց երջանկութիւնը
կը վնասէին. արեւն և արցունք խա-
ռը կը հոսէին յարահոս գետոց նման.
աւերակը աւերակաց վրայ կը դիզուէ-
ին, ազգաց բեկորներու վրայ ալ ազ-
գեր կը բախտանային, որք ընդ հուսկ
իրենց անխնայ կը խառնէին առաջնոց
անեանց հետ, և այսպէս կը սոսկէին
դարձ մարդկութեան աղէտից միշտ
առկան ծանրաբեռնեալ:

Այդ աղէտից մէջ, բա՛բէ, մեծ ու
խիստ մեծ մաս մ'ունեցաւ հայը, աս-
մեն բան կորոյս, և հոգիւ իւր գոյու-
թիւնը կրցաւ աղաւթի իւ հիմայ տես-
նելով որքան զինքն յաւա՞լ արկնցած
ազգեր նոր ապարէզի մը մէջ մտած՝
նոր նպատակի մը ցտեղէն կը վազէն
անդու ու եւանդուն, ինքն ալ լուսոյ
դրօշի ձեռքին՝ անոնց ցտեղէն կը դի-
մէ: Դարուն ոգին կը հասկնայ և յա-
ւա՞լ գիտութիւնը ինչն նշանաբան
կ'ընթերց: Անկեալ անտերունչ, արաշ-
խարհիկ, ցրուեալ, ազգաց և անզոր,

իւր հազարամէկ վիրաց դարմանը մի
միայն իւր բարոյական կարողութեանց
և զօրութեանց աճմանը մէջ կ'որոնէ,
և իւր աչքը անհամար յառելովոր-
ժարանաց վրայ՝ այդ նուիրական յար-
կերէն իւր փրկութեան արեւուն ծագ-
ման կապակէ անդէտ: Ո՛հ, շատ ա-
ղէկ կընէ. քանզի ալ ազգաց և ժո-
ղովրդաց ճշմարիտ գէնքը՝ լոյսն է, նոյն
թափանց զօրանոցներն դպրոցներն են,
և ալ զինուոր պէտք չէ արիւն թա-
փելու: Եւ լոյս սփռելու համար՝ Ա՛լ
մեծ մարդն այն է որ ամենէն շատ լոյս
ունի, և ոչ այն՝ որ նիւթական առա-
ւելութեամբ կը ճոխանայ՝ անմասն
բարոյական մեծութեան: Նիւթը ալ
յաղթուած է ոգիէն՝ յետ երկարաւ
ու աղետալի մրցանց, և ոգին, գա-
ղափարը, ճշմարտութիւնը իրենց յաղ-
թանակը արած և բարոյական աշ-
խարհի տերերն են:

Դուք. Տեւրք և Տիկնայք, որ,
ներշնչեալ այս ճշմարտութիւններէն և
ժամանակին ոգիէն, հոս եկած էք ձեր
իւրի՛ շիթը կ'թեցնելու այն կանթե-
ղին մէջ՝ որ հայութիւնը լուսաւորե-
լու պիտի ծառայէ. օրհնեալ ըլլա՛ք
դուք:

Երբ ամեն հայ ձեզ նման խորհի,
երբ ամեն հայ իւր լուսնի փութայ
նուիրել ազգային մեկտեղին դաստի-
արակութեան ի նպատակ և իւր քորը
բերել ազգային բարոյական շէնքին
կանգմանը, այն ամեն ալ ծագած է
հայութեան համար ճշմարիտ կենաց
արշալոյսը:

Իսկուհի Թակոբեան:
Աշակերտուհի Ագա. վրժնի:

ԻՄԱՆ

Բուս թէպէտ սերնտան օլուպ իդհարը
իփլուս իթմիշ օլուն Մ. Ալեքսանտր Լե-
լուստան ալ ճագարը օլունոր, էվվե-
լու, պոզուրըն գապուրինէ տայիլ ի
տարէնին մուամէլ թը բարթթուս,
սանիէն, պործ վէ ալ ճագարը ումումի
հիսապը, սայիթէն, ալ ճագարըն
թահսիթին տայիլ օլունգ. պիլ թէք-
լիֆ, վէ բապիէն, մէրգուումն իդհա-
րը իֆլուսը սէպէպիթի թահգըրը
հագգընաւ հիւքիւմէթ թարաֆըն
տան թայիթն օլունաւ մեմուրարըն
նէթիճէլի գարալարը հագգընաւ
քէսպի մալումթ իթմէք իլին, բու-
մի յունվարըն 30ուննու չարչէպի
կիւնիւ սապահըն թափրանկա սաթթ
օնունտա, Գալթաւա Եիւքսէք գալ-
ալըրմաւ, ալ թագթ միւսիւ Ա. Մէր-
եմէպուրին 406 նիւմէրօլու օտառն-
աւ Թէճէմիւ իտէճէք մէճիւթ ու
մումիէ տալթի օլունուրար:

Տեւրք և Տիկնայք գովարտեալ
4 յունվար 1874 թ. Բարեւոյն
ՍԻՅԱՆԻ ԼՍՅՈՒՆԵՆ

AIDS IMPORTANT

Եկտեղինտէ քէնտի մասուլարըն գալ-
պը պուլունաւ էճագըրարա վէ սայիլ քի-
մէսնէլէրէ, մէրքիւր մայիլը գապիթ օլուն
տա գաւաւ մաւաւ, տալաւա չէքիլպ, Թա-
մանը ճէպը դանունաւմէսինին 130 ինի
պէնտի ալքաւարն, մասպուսիթիթ վէ
իթապըն գարար գիւսիլը օլունաւագ
լարը Բալիլի Մ. Թանտրօ վէ Մ. Լամուրէ
թարաֆընտան, իլուն օլունուր:

ՍԱՀՊ ՂԱԶԷԹԹ
ԿԱՐԱՊԵՏ Յ. ՓԱՆՈՍԵԱՆ

Գալթաւա Բէնճէլ մայիլ բապարնտա
Ե. 41 իստի խանընտա